

Alligevel slipper alle de Personer igennem, som automatisk erhverver dansk Indfødsret, selv om de er danskfjendtligt indstillet.

Det andet Krav, der stilles, er, at vedkommende, der ønsker at blive dansk Statsborger, ikke maa have modtaget væsentlig *Hjælp af det offentlige*, uden at Hjælpen er tilbagebetalt. Jeg er af den Opfattelse, at man i hvert enkelt Tilfælde maa se paa, hvad den modtagne Hjælp er brugt til, inden man tager Beslutning om at afvise Ansøgeren.“

Taleren vilde „meget alvorligt henstille til Myndighederne nu at *faa ryddet op i de gamle Indfødsretssager* og ikke at hænge sig i, om der er ydet lidt mere eller mindre Hjælp af det offentlige, men at se paa den enkelte Persons Indstilling over for det danske Samfund og paa, hvad den af ham modtagne Hjælp er anvendt til. Det danske Folks Indstilling over for dem, der har modtaget offentlig Hjælp, er jo efterhaanden blevet den, at de Personer, der er arbejdssky og drikfældige, som ikke vil forsørge deres Familie, og som af den Grund falder det offentlige til Byrde, skal ikke beskyttes, men at Personer, der gør deres Indsats i Samfundets Tjeneste, bør man ogsaa give dansk Statsborgerret“.

I Tilslutning hertil anførte *Jepsen Christensen* (V.), at man, saa vidt han vidste, i Indenrigsministeriet var stærkt i Gang med Udarbejdelsen af et Memorandum angaaende de paagældende Spørgsmaal, idet han i øvrigt henviste til den forestaaende Udvalgsbehandling.

Ogsaa i Folketinget var man inde paa Spørgsmaalet om de almindelige Principper for Meddelelse af Indfødsret til Udlændinge. *P. Mortensen* (S.) udtalte her bl. a., at de i Indenrigsministeriets Cirkulære af 14. Juni 1935 fastlagte Retningslinier for Meddelelse af Indfødsret efter hans Opfattelse i en Række Tilfælde var haandhævet for strengt, for saa vidt angik Kommunehjælp som Hindring for Naturalisation, og han henstillede, at Cirkulæret blev optaget til Revision. „I 1945 vedtog vi en Lov om Eftergivelse af alle offentlige Understøttelser. Jeg synes, at vi med den Lov som Baggrund skulde søge at faa Bund i alle de gamle Ansøgninger om Indfødsret, som er afslaaet paa Grund af modtaget Kommunehjælp, vel at mærke naar der ellers ikke er noget at indvende mod den paagældende Persons Indstilling over for det danske Samfund.“

Indenrigsministeren gjorde heroverfor gældende, at Cirkulæret ingen Sinde var blevet fulgt absolut. „Der er ikke noget, der hedder, at vi i disse Sager arbejder efter Lineal. Det har for saa vidt været mig en Glæde at samarbejde med Landstingsudvalget om disse Indfødsretssager, ikke mindst fordi jeg har haft en klar Forstaaelse af, at Udvalget forstod, at Livet